

indhold ikke til erhvervsuddannelsens. Om den private uddannelse er tilstrækkelig, afhænger af, hvad de opnåede kompetencer skal bruges til.

Ad c: I erhvervsuddannelsen til frisør anvender skolerne modeller i undervisningen i at klippe hår. Egentlig træning med henblik på rutine i at klippe får eleven i praktikuddannelsen hos den frisør, som har indgået en uddannelsesaftale med eleven. Skolepraktik findes for tiden ikke i denne uddannelse.

Undervisningsministeriet er ikke bekendt med, hvordan fordelingen mellem skoleundervisning og praktikuddannelse er i de private uddannelser.

Undervisningsministeriet regulerer ikke erhvervsskolernes eventuelle prisfastsættelse for klipning af modeller som led i undervisningen.

Et opslag på CPH Wests hjemmeside den 14. april 2008 viser, at skolen mangler modeller, og at det koster mellem 40 og 80 kroner at blive klippet, hvis man er model.

Elever i praktik i erhvervsuddannelsen til frisør udfører som udgangspunkt behandlinger til fuld pris i praktikvirksomheden.

Jeg har ikke som undervisningsminister bemærkninger til hverken de private frisørmestres eller de private frisøruddannelsers prispolitik.

Spørgsmål 6:

FrisørAkademiet markedsfører sin uddannelse, jf. vedlagte annonce (ikke optrykt i beretningen), på følgende måde: »Mangler du frisørassister? ... Og samtidig tjene penge«, hvorefter der beskrives en model for, hvordan en frisørmester betaler brugerbetalingen på 74.500 kr. og samtidig kan få en række indtægter, fordi kursisten klipper kunder i praktikperioden. Dvs. samlet set et overskud for frisørmesteren. Hvad mener ministeren om denne finansieringsmodel, og hvilke konsekvenser kan sådan en ordening have for at skaffe tilstrækkeligt med ordinære praktikpladser til den ordinære 4-årige frisøruddannelse?

Svar:

Indledningsvis kan jeg oplyse, at elever med uddannelsesaftale i erhvervsuddannelsen til frisør aflønnes i henhold til gældende elevoverenskomst. Satsen for elevlønninger pr. uge er for tiden 1.659 kr. i det første læreår, stigende til 2.653 kr. i det 4. læreår, såfremt eleven er over 18 år.

Når eleven er på skole, modtager virksomheden lønrefusion fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER). Det forudsættes i øvrigt, at eleven bidrager med en indtjening til praktikvirksomheden, som ud fra en langsigtet gennemsnitsbetragtning mindst svarer til virksomhedens udgifter ved at have en elev ansat.

Skoleundervisningen er gratis for både virksomhed og elev.

Virksomhederne har altså generelt en økonomisk fordel på både kort og langt sigt af at have elever.

Hvis virksomheder med elever i den private uddannelse har større indtjening end virksomheder med elever i den godkendte uddannelse, selv om der skal betales skolepenge og der ikke opbæres AER-lønrefusion, må forskellen formentlig især bero på, at eleverne i den private uddannelse er ulønnede eller lavtlønnede i forhold til erhvervsuddannelseseleverne.

Jeg mener ikke, at der er holdepunkter for at antage, at de private uddannelser udgør en særlig trussel mod erhvervsuddannelserne af denne grund.

Spørgsmål 7:

Vil ministeren fremsende de eksisterende vejledninger til god markedsføringsskik fra Forbrugerombudsmanden i forhold til markedsføring af private kurser som ovenstående?

Svar:

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 1, som er bilagt en udtalelse fra Forbrugerombudsmanden. På baggrund af Forbrugerombudsmandens udtalelse af 7. april 2008, kan jeg oplyse, at der på nuværende tidspunkt ikke er udarbejdet vejledninger om god markedsføringsskik i forhold til private kurser.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 24/4-08 fra Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund, jf. B 61 – bilag 8?

Svar:

Forbundet beder mig i henvendelsen om at lægge vægt på en rapport fra Kræftens Bekæmpelse vedrørende overhyppighed af brystkræft i frisørfaget, når jeg skal bedømme lødigheden af de private frisøruddannelser, idet forekomsten af